

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเพื่อตรวจสอบความไม่แปรเปลี่ยนโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความตั้งใจเชิงพฤติกรรมในการใช้บริการของลูกค้าอุตสาหกรรมด้านสุขภาพในเขตจังหวัดชลบุรีกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุความตั้งใจเชิงพฤติกรรมในการใช้บริการของลูกค้าอุตสาหกรรมด้านสุขภาพระหว่างกลุ่มผู้รับบริการที่เป็นชาวไทย และกลุ่มผู้รับบริการที่เป็นชาวต่างประเทศในเขตจังหวัดชลบุรี ในครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดวิธีการดำเนินการวิจัย มีขั้นตอนต่อไปนี้

1. การพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ
2. การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง
3. การสร้าง และหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ

ผู้วิจัยพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุความตั้งใจเชิงพฤติกรรมในการใช้บริการของลูกค้าอุตสาหกรรมด้านสุขภาพในเขตจังหวัดชลบุรี โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้คุณภาพบริการที่มีต่อความตั้งใจเชิงพฤติกรรมของลูกค้า เพื่อสำรวจตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้คุณภาพบริการที่มีต่อความตั้งใจเชิงพฤติกรรมของลูกค้า

2. คัดเลือกตัวแปรหรือแนวคิดที่สำคัญ และนำมากำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการที่สามารถวัดค่าได้

3. พิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

4. จัดระบบความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ผู้วิจัยกำหนดกับตัวแปรตาม คือ ความตั้งใจเชิงพฤติกรรมของลูกค้าอุตสาหกรรมด้านสุขภาพ พร้อมทั้งตั้งสมมติฐาน และใช้โมเดลแสดงการเชื่อมโยงตัวแปร นำเสนอเป็นโมเดลสมมติฐาน

5. เสนอโมเดลสมบูรณที่สร้าง และพัฒนาขึ้นเป็นโมเดลสมมติฐานการวิจัย

รบกวนและเป็นการละเมิดสิทธิ์ของผู้รับบริการของโรงพยาบาล ผู้วิจัยจึงต้องถามกลุ่มตัวอย่างก่อนทุกครั้งว่ามีความยินดีที่จะทำแบบสอบถามให้หรือไม่

ตารางที่ 3-1 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

ผู้เข้ารับบริการ	โรงพยาบาล			รวม
	กรุงเทพพญา	สมิติเวชศรีราชา	พญาไทศรีราชา	
ชาวไทย	75	75	75	225
ชาวต่างประเทศ	75	75	75	225
รวม	150	150	150	450

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความตั้งใจเชิงพฤติกรรมในการใช้บริการของลูกค้า อุตสาหกรรมด้านสุขภาพในเขตจังหวัดชลบุรี ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนี้ เป็นโมเดลความสัมพันธ์เชิงเส้น ประกอบด้วยตัวแปรต่าง ๆ มีรายละเอียดดังนี้

1. ตัวแปรแฝงภายนอก 1 ตัวแปร คือ การรับรู้คุณภาพบริการ (Perceived Service Performance) ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ภายนอก 5 ตัวแปร ได้แก่ ความน่าเชื่อถือ (Reliability) การสร้างความมั่นใจ (Assurance) รูปลักษณ์ทางกายภาพ (Tangibles) การดูแลเอาใจใส่ (Empathy) และการตอบสนอง (Responsiveness)

2. ตัวแปรแฝงภายใน 2 ตัวแปร คือ

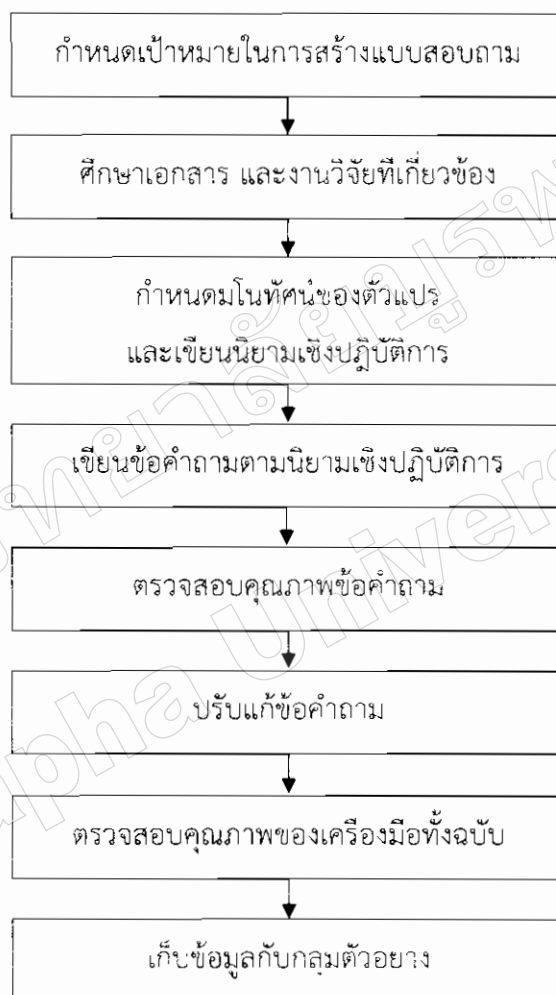
2.1 ความพึงพอใจของลูกค้า (Customer Satisfaction) ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ภายใน 3 ตัวแปร ได้แก่ ความสุข (Happiness) ความนารีณรมย์ (Pleasant) และความมีชีวิตชีวา (Joyful)

2.2 ความตั้งใจเชิงพฤติกรรม (Behavioral Intentions) ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ภายใน 3 ตัวแปร ได้แก่ การบอกต่อ (Recommendation) ความภักดี (Loyalty) และความเต็มใจจ่ายค่ารักษาพยาบาลที่มากกว่า (Willingness to Pay More)

การสร้าง และหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและพัฒนาเครื่องมือการวิจัย ดังภาพที่ 3-1

ภาพที่ 3-1 ลำดับขั้นตอนการสร้างเครื่องมือวิจัย

โดยมีรายละเอียดลำดับขั้นตอนการสร้างเครื่องมือวิจัย ดังต่อไปนี้

1. กำหนดเป้าหมายในการสร้างแบบสอบถามเป็นการสร้างแบบสอบถาม เพื่อการตรวจสอบความไม่แปรเปลี่ยนโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความตั้งใจเชิงพฤติกรรมของลูกค้าอุตสาหกรรมด้านสุขภาพ

2. ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพบริการ ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยการรับรู้คุณภาพบริการ การตรวจสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดล การรับรู้คุณภาพบริการ และความพึงพอใจลูกค้าอุตสาหกรรมบริการด้านสุขภาพ

3. กำหนดโมเดลโน้ตส์ของตัวแปร และเขียนนิยามเชิงปฏิบัติการของตัวแปรต่าง ๆ ที่อยู่ในโมเดล และนิยามเชิงปฏิบัติการอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษา เพื่อให้ผู้ศึกษา และผู้อื่นมีการสื่อความหมายได้เข้าใจตรงกัน

4. เขียนข้อคำถามตามนิยามเชิงปฏิบัติการ และตามแผนการเขียนคำถามการรับรู้คุณภาพบริการ ความตั้งใจเชิงพฤติกรรม และความพึงพอใจของลูกค้า ข้อคำถามมีความครอบคลุมตามโครงสร้างนิยามเชิงปฏิบัติการ และเพิ่มเติมข้อคำถามให้เหมาะสมกับบริบทในประเทศไทยได้สร้างขึ้นจากการศึกษาค้นคว้า และการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง มีดังนี้

4.1 แบบสอบถามการรับรู้คุณภาพบริการใช้เครื่องมือวัดการรับรู้คุณภาพบริการของพาราซูรามาน ซิทามล์ และเบอร์รี (Parasuraman, Zeithaml, & Berry, 1988) มี 5 ด้าน ได้แก่ ความน่าเชื่อถือ (Reliability) การสร้างความมั่นใจ (Assurance) รูปลักษณ์ทางกายภาพ (Tangibles) การดูแลเอาใจใส่ (Empathy) การตอบสนอง (Responsiveness) ประกอบด้วยข้อคำถาม 27 ข้อ

4.2 แบบสอบถามความพึงพอใจของลูกค้า (Customer Satisfaction) ใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้น มี 3 ด้าน ได้แก่ มีความสุข (Happiness) นารื่นรมย์ (Pleasant) และความมีชีวิตชีวา (Joyful) มีข้อคำถาม 11 ข้อ

4.3 แบบสอบถามความตั้งใจเชิงพฤติกรรม (Behavioral intentions) ใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้น มี 3 ด้าน การบอกต่อ (Recommendation) ความเต็มใจจ่ายค่าบริการพยาบาลที่มากกว่า (Willingness to Pay More) และความภักดี (Loyalty) มีข้อคำถาม 9 ข้อ

5. ตรวจสอบคุณภาพข้อคำถาม มีวิธีการตรวจสอบคุณภาพของข้อคำถาม ได้แก่ การตรวจสอบในด้านความตรงของเนื้อหา (Item Content Validity) เป็นการตรวจสอบความสอดคล้องของคำถามแต่ละข้อว่ามีความสอดคล้องกับเนื้อหา และ/ หรือนิยามตัวแปรที่มุ่งศึกษาหรือไม่ และการตรวจสอบความเป็นปรนัย (Objectivity) เป็นการตรวจสอบว่าข้อคำถามสามารถสื่อความหมายได้ชัดเจน และเข้าใจตรงกัน

6. ปรับแก้ข้อคำถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และคัดเลือกข้อคำถามเพื่อนำไปใช้สร้างเป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

7. ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือทั้งฉบับ โดยการนำแบบสอบถามที่ได้ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง (Try Out) ที่มีคุณสมบัติคล้ายกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30

คน โดยนำข้อมูลมาตรวจสอบค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient)

8. เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง นำแบบวัดฉบับสมบูรณ์เก็บกับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด และนำผลมาวิเคราะห์

ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้สำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม แบ่งเป็น 4 ตอน มีดังนี้

ตอนที่ 1 ถามเกี่ยวกับข้อมูลเบื้องต้น ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพหลัก ความถี่ในการเข้ารับบริการในโรงพยาบาลแห่งนี้ (ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา) รายได้เฉลี่ยของตัวท่านเองต่อเดือน ภูมิสำเนา และแหล่งข้อมูลในการตัดสินใจเลือกใช้บริการสถานพยาบาลในประเทศไทย โดยมีลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ดังตัวอย่างเครื่องมือ

ตัวอย่างเครื่องมือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () หรือเติมข้อความเกี่ยวกับตัวท่านตามความเป็นจริง ลงในช่องว่างที่กำหนดให้

1. เพศ () ชาย () หญิง
2. อายุ () 21 - 30 ปี () 31 - 40 ปี
() 41 - 50 ปี () 51 - 60 ปี
() สูงกว่า 60 ปี
3. ระดับการศึกษาสูงสุด
() ต่ำกว่าปริญญาตรี () ปริญญาตรี
() สูงกว่าปริญญาตรี

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการรับรู้คุณภาพบริการ ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นจากเครื่องมือการวัดคุณภาพบริการ (SERVQUAL Dimensions) ของพาราซูรามาน และคณะ (Parasuraman, Zeithaml, & Berry, 1988) ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ปรับ และเพิ่มข้อคำถามจากที่มีอยู่เดิม โดยลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert's Scale) มี 5 ระดับ เรียงจากน้อยไปหามาก มีความหมายดังนี้

ระดับ 1 หมายถึง ท่านไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นเลย

ระดับ 2 หมายถึง ท่านไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นเป็นส่วนใหญ่

ระดับ 3 หมายถึง ท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้นบ้าง และไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นบ้างพอ ๆ กัน

ระดับ 4 หมายถึง ท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้นเป็นส่วนใหญ่

ระดับ 5 หมายถึง ท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้นทุกประการ

แบบสอบถามคุณภาพบริการ ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นจาก SERVQUAL Dimensions

(Parasuraman, Zeithaml, & Berry, 1988) ประกอบด้วย 5 ด้าน ตารางที่ 3-2

ตารางที่ 3-2 โครงสร้างเนื้อหาของแบบสอบถามการรับรู้คุณภาพบริการ

ประเด็นหลัก	จำนวนข้อ	เลขที่ข้อ
1. ด้านความน่าเชื่อถือ	5	1 - 5
2. ด้านการสร้างความมั่นใจ	7	6 - 12
3. ด้านรูปลักษณ์ทางกายภาพ	5	13 - 17
4. ด้านการดูแลเอาใจใส่	5	18 - 22
5. ด้านการตอบสนอง	5	23 - 27

รายละเอียดตัวอย่างแบบสอบถามการรับรู้คุณภาพบริการ และความพึงพอใจของลูกค้า
 อุตสาหกรรมบริการทางการแพทย์ของผู้รับบริการ จำนวน 2 กลุ่ม ประกอบด้วย กลุ่มผู้รับบริการ
 ชาวต่างประเทศ และกลุ่มผู้รับบริการชาวไทยที่มาใช้บริการในโรงพยาบาลเอกชนในเขตจังหวัดชลบุรี
 ดังตัวอย่าง

ตัวอย่างเครื่องมือ

ตอนที่ 2 การรับรู้คุณภาพบริการ

ให้ท่านอ่านข้อความในแต่ละข้อแล้วพิจารณาว่าท่านมีความรู้สึกเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับ
 ข้อความนั้น ๆ มากหรือน้อยเพียงใด แล้วให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือของข้อความ
 ตามความหมายดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้นมากที่สุด

เห็นด้วย หมายถึง ท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้นเป็นส่วนใหญ่

ไม่เห็นใจ หมายถึง ท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้นบ้าง และไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นบ้าง พอ ๆ กัน

ไม่เห็นด้วย หมายถึง ท่านไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นเป็นส่วนใหญ่

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ท่านไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นเลย

ข้อ	คำถาม	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
		5	4	3	2	1
0)	บุคลากรทางการแพทย์แสดงหรืออธิบายให้ท่านเห็นว่าการเข้ารับการรักษาจะทำให้อาการของท่านดีขึ้น					
00)	โรงพยาบาลแจ้งให้ท่านทราบถึงเวลาที่แน่นอนที่จะสามารถให้บริการตรวจรักษาท่านได้					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความพึงพอใจของลูกค้า (Customer Satisfaction) มี 3 ด้าน ได้แก่ ความสุข (Happiness) ความน่ารื่นรมย์ (Pleasant) และความมีชีวิตชีวา (Joyful) เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองตามนิยามเชิงปฏิบัติการ มีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert's Scale) มี 5 ระดับ เรียงจากน้อยไปหามากมีความหมายดังนี้

ระดับ 1 หมายถึง ท่านไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นเลย

ระดับ 2 หมายถึง ท่านไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นเป็นส่วนใหญ่

ระดับ 3 หมายถึง ท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้นบ้าง และไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นบ้างพอ ๆ กัน

ระดับ 4 หมายถึง ท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้นเป็นส่วนใหญ่

ระดับ 5 หมายถึง ท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้นทุกประการ

แบบสอบถามความพึงพอใจของลูกค้า (Customer Satisfaction) ผู้วิจัยได้สร้างข้อคำถามจากนิยามปฏิบัติการ ประกอบด้วย 3 ด้าน ดังตารางที่ 3-3

ตารางที่ 3-3 โครงสร้างเนื้อหาของแบบสอบถามความพึงพอใจของลูกค้า

ประเด็นหลัก	จำนวนข้อ	เลขที่ข้อ
1. ความสุข	3	1 - 3
2. ความน่าชื่นชม	4	4 - 7
3. ความมีชีวิตชีวา	4	8 - 11

ตัวอย่างเครื่องมือ

ตอนที่ 3 ความพึงพอใจของลูกค้า

ให้ท่านอ่านข้อความในแต่ละข้อแล้วพิจารณาว่าท่านมีความรู้สึกเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น ๆ มากหรือน้อยเพียงใด แล้วให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือของข้อความตามความหมายดังนี้

- เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้นมากที่สุด
- เห็นด้วย หมายถึง ท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้นเป็นส่วนใหญ่
- ไม่แน่ใจ หมายถึง ท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้นบ้าง และไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นบ้าง พอ ๆ กัน
- ไม่เห็นด้วย หมายถึง ท่านไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นเป็นส่วนใหญ่
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ท่านไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นเลย

ข้อ	คำถาม	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
		5	4	3	2	1
0)	ท่านรู้สึกประทับใจ หรือ สุขใจกับการได้รับการบริการทางการแพทย์					
00)	การต้อนรับ หรือ การบริการที่โรงพยาบาลจัดเตรียมไว้ให้ท่าน ทำให้ท่านรู้สึกอบอุ่น และปลอดภัย					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความตั้งใจเชิงพฤติกรรม (Behavioral Intentions) มี 3 ด้าน ได้แก่ ความภักดี (Loyalty) ความเต็มใจจ่ายค่ารักษาพยาบาลที่มากกว่า (Willingness to Pay More) การบอกต่อ (Recommendation) เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองตามนิยามเชิงปฏิบัติการ โดยมีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert's Scale) มี 5 ระดับ เรียงจากน้อยไปหามาก มีความหมายดังนี้

ระดับ 1 หมายถึง ท่านไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นเลย

ระดับ 2 หมายถึง ท่านไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นเป็นส่วนใหญ่

ระดับ 3 หมายถึง ท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้นบ้าง และไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นบ้างพอ ๆ กัน

ระดับ 4 หมายถึง ท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้นเป็นส่วนใหญ่

ระดับ 5 หมายถึง ท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้นทุกประการ

แบบสอบถามความตั้งใจเชิงพฤติกรรม (Behavioral Intentions) ผู้วิจัยได้สร้างข้อคำถามจากนิยามปฏิบัติการ ประกอบด้วย 3 ด้าน ดังตารางที่ 3-4

ตารางที่ 3-4 โครงสร้างเนื้อหาของแบบสอบถามความตั้งใจเชิงพฤติกรรม

ประเด็นหลัก	จำนวนข้อ	เลขที่ข้อ
1 ความภักดี	3	1 - 3
2. ความเต็มใจจ่ายค่ารักษาพยาบาลที่มากกว่า	4	4 - 7
3. การบอกต่อ	2	8 - 9

ตัวอย่างเครื่องมือ

ตอนที่ 4 ความตั้งใจเชิงพฤติกรรม

ให้ท่านอ่านข้อความในแต่ละข้อแล้วพิจารณาว่าท่านมีความรู้สึกเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น ๆ มากหรือน้อยเพียงใด แล้วให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือของข้อความตามความหมายดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้นมากที่สุด

เห็นด้วย หมายถึง ท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้นเป็นส่วนใหญ่

ไม่แน่ใจ หมายถึง ท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้นบ้าง และไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นบ้างพอ ๆ กัน

ไม่เห็นด้วย หมายถึง ท่านไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นเป็นส่วนใหญ่
 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ท่านไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นเลย

ข้อ	คำถาม	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
		5	4	3	2	1
0)	หากท่านมีความจำเป็นต้องเข้ารับการรักษาทานจะพิจารณาโรงพยาบาลแห่งนี้ เป็นอันดับแรก					
00)	ท่านมีความตั้งใจที่จะกลับมาใช้บริการในโรงพยาบาลแห่งนี้ในครั้งต่อไป					

การหาคุณภาพของเครื่องมือ ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 นำแบบสอบถามที่พัฒนาและสร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความครอบคลุมของข้อคำถาม ความเหมาะสมของปริมาณข้อคำถาม ความชัดเจนของภาษา และรูปแบบของแบบสอบถามแล้วนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

ขั้นที่ 2 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือด้านความตรงเชิงเนื้อหา ด้วยการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดมุ่งหมายที่ต้องการวัด ความครอบคลุมของข้อคำถาม และความชัดเจนของภาษา โดยนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ราย ประกอบด้วย อาจารย์ ดร.นฤมล ชูชินปราการ สาขาวิชาการจัดการธุรกิจ และสารสนเทศ คณะการจัดการ และการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยบูรพา อาจารย์ ดร. พูลพงศ์ สุขสว่าง สาขาวิชาการวิจัย และสถิติทางวิทยาการปัญญา วิทยาลัยวิทยาการวิจัย และวิทยาการปัญญา มหาวิทยาลัยบูรพา และอาจารย์ ดร.กนก พานทอง สาขาวิชาการวัดและเทคโนโลยีทางวิทยาการปัญญา วิทยาลัยวิทยาการวิจัย และวิทยาการปัญญา มหาวิทยาลัยบูรพา

ขั้นที่ 3 คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนี IOC ตั้งแต่ .60 ขึ้นไป (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2548) และปรับปรุงข้อคำถามที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะ

ขั้นที่ 4 นำข้อคำถามที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้ว นำรวมเป็นชุดแบบสอบถาม และไปทดลองใช้กับผู้รับบริการที่โรงพยาบาลที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ตัวอย่าง

เพื่อหาคุณภาพเครื่องมือโดยตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม ดังตารางที่ 3-5

ขั้นที่ 5 นำผลการวิเคราะห์มาเป็นข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไข และจัดทำเป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์พร้อมนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง

ตารางที่ 3-5 แสดงค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม

ตัวแปรที่วัด	ค่าความเที่ยง
การรับรู้คุณภาพบริการ	.934
ด้านความน่าเชื่อถือ	.946
ด้านการสร้างความมั่นใจ	.939
ด้านรูปลักษณ์ทางกายภาพ	.938
ด้านการดูแลเอาใจใส่	.936
ด้านการตอบสนอง	.934
ความพึงพอใจของลูกค้า	.933
ความสุข	.936
ความน่ารื่นรมย์	.935
ความมีชีวิตชีวา	.936
ความตั้งใจเชิงพฤติกรรม	.934
ความภักดี	.942
ความเต็มใจจ่ายค่ารักษาพยาบาลที่มากกว่า	.942
การบอกต่อ	.940

หมายเหตุ ตัวอักษรทึบแสดงค่าความเที่ยงโดยรวมของแบบสอบถามที่ใช้วัดตัวแปรสังเกตได้
ในแต่ละตัวแปรแฝง

เพื่อความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำแบบสอบถามความตั้งใจเชิงพฤติกรรม และปัจจัยความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความตั้งใจเชิงพฤติกรรมในการใช้บริการของลูกค้าอุตสาหกรรมด้านสุขภาพในจังหวัดชลบุรี มารวมเป็น 1 ชุด แบ่งได้เป็น 4 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป
- ตอนที่ 2 การรับรู้คุณภาพบริการ
- ตอนที่ 3 ความพึงพอใจของลูกค้า

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ขออนุญาตราชการจากวิทยาลัยวิทยาการวิจัย และวิทยาการปัญญา มหาวิทยาลัยบูรพา ขอความร่วมมือในการรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยเสนอต่อผู้อำนวยการโรงพยาบาลกรุงเทพพัทยาชลบุรี ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสมิติเวชชลบุรี และผู้อำนวยการโรงพยาบาลพญาไทศรีราชา เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

2 จัดเตรียมเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้เพียงพอต่อกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้รับบริการโรงพยาบาลที่เป็นทั้งชาวไทย และชาวต่างประเทศ โดยมีแบบวัด 2 ชุด ที่มีข้อคำถามแบบเดียวกัน และแปลเป็น 2 ภาษา ได้แก่

2.1 ฉบับภาษาไทย ใช้เก็บข้อมูลกับผู้รับบริการที่เป็นชาวไทยที่มารับบริการสุขภาพในโรงพยาบาลเอกชนในเขตจังหวัดชลบุรี ได้แก่ โรงพยาบาลกรุงเทพพัทยาชลบุรี โรงพยาบาลสมิติเวชศรีราชา โรงพยาบาลพญาไทศรีราชา

2.2 ฉบับภาษาอังกฤษ ใช้เก็บข้อมูลกับผู้รับบริการที่เป็นชาวต่างประเทศที่มารับบริการสุขภาพในโรงพยาบาลเอกชนในเขตจังหวัดชลบุรี ได้แก่ โรงพยาบาลกรุงเทพพัทยาชลบุรี โรงพยาบาลสมิติเวชศรีราชา โรงพยาบาลพญาไทศรีราชา ทั้งนี้ ฉบับภาษาอังกฤษให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษจากศูนย์ภาษา คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เป็นผู้แปล

3. ประชุมชี้แจงวิธีการ และขั้นตอนในการเก็บข้อมูลวิจัยให้กับนิสิตผู้ซึ่งช่วยเก็บแบบสอบถาม เพื่อให้ได้ทราบถึงวิธีการเก็บข้อมูล

4. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยเก็บแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่โรงพยาบาลกรุงเทพพัทยาชลบุรี โรงพยาบาลสมิติเวชศรีราชา และโรงพยาบาลพญาไทศรีราชา โดยแจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างตอบ ณ จุดบริการสุดท้าย คือ ห้องจ่ายยา พร้อมทั้งรื้อรับแบบสอบถามคืนในเวลาเดียวกัน โดยจะเก็บข้อมูลกับผู้รับบริการที่มีความยินดี และเต็มใจให้ข้อมูลเท่านั้น

5. นำแบบสอบถามที่กลุ่มตัวอย่างกรอกข้อมูลสมบูรณ์แล้วมาตรวจสอบความสมบูรณ์ในการตอบ ตรวจสอบความถูกต้อง และครบถ้วนของการกรอกข้อมูล นำข้อมูลที่รวบรวมได้มาลงรหัส และทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for the Social Sciences. SPSS/PC) และโปรแกรมการวิเคราะห์ความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น (Linear Structural RELationship for Student Edition: LISREL) การวิเคราะห์ข้อมูลมีรายละเอียดขั้นตอนดังนี้

1. การวิเคราะห์สถิติพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างด้วยสถิติบรรยาย ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ เพื่ออธิบายลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความแปรปรวน ค่าความถี่ของตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในการพัฒนาโมเดล เพื่อทราบลักษณะการแจกแจงของตัวแปร โดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลทางสังคมศาสตร์

2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์สหสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของตัวแปรสังเกตได้ในโมเดล ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยการรับรู้คุณภาพบริการที่มีต่อความตั้งใจเชิงพฤติกรรมของลูกค้าอุตสาหกรรมด้านสุขภาพในเขตภาคตะวันออก โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product-Moment Correlation Coefficient) เพื่อให้ได้เมตริกสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้โดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลทางสังคมศาสตร์ และเพื่อใช้เป็นข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์โมเดลลิสเรล (Lisrel Model)

3. ตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลสมการโครงสร้างเชิงเส้นตามทฤษฎีกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยใช้การวิเคราะห์ความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น ประมาณค่าพารามิเตอร์ด้วยวิธีโลคัลไลต์สูงสุด (Maximum Likelihood Estimate: ML) (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542) โมเดลที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยการรับรู้คุณภาพบริการที่มีต่อความตั้งใจเชิงพฤติกรรมของลูกค้าอุตสาหกรรมด้านสุขภาพในเขตภาคตะวันออกซึ่งประกอบด้วยตัวแปรต่อไปนี้

3.1 ตัวแปรแฝงภายนอก 1 ตัวแปร คือ การรับรู้คุณภาพบริการ (Perceived Service Performance) ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ภายนอก 5 ตัวแปร ได้แก่ ความน่าเชื่อถือ (Reliability) การสร้างความมั่นใจ (Assurance) รูปลักษณ์ทางกายภาพ (Tangibles) การดูแลเอาใจใส่ (Empathy) และการตอบสนอง (Responsiveness)

3.2 ตัวแปรแฝงภายใน 2 ตัวแปร คือ

3.2.1 ความพึงพอใจของลูกค้า (Customer Satisfaction) ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ภายใน 3 ตัวแปร ได้แก่ ความสุข (Happiness) ความนารื่นรมย์ (Pleasant) และความมีชีวิตชีวา (Joyful)

3.2.2 ความตั้งใจเชิงพฤติกรรม (Behavioral Intentions) ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ภายใน 3 ตัวแปร ได้แก่ การบอกต่อ (Recommendation) ความภักดี (Loyalty) ความเต็มใจจ่ายค่ารักษาพยาบาลที่มากกว่า (Willingness to Pay More) รวมตัวแปรทั้งหมด 11 ตัวแปร ผลการวิเคราะห์นำเสนอในรูปแบบการวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร และค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลของตัวแปรสาเหตุที่มีผลต่อความตั้งใจเชิงพฤติกรรมของลูกค้าอุตสาหกรรมด้านสุขภาพ ค่าสถิติสำคัญในการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างโมเดลทางทฤษฎีกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีดังนี้

1. ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน และสหสัมพันธ์ของค่าประมาณพารามิเตอร์ (Standard Errors and Correlations of Estimates) เป็นผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมลิสเรลจะหาค่าประมาณพารามิเตอร์ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ค่าสถิติ และสหสัมพันธ์ระหว่างค่าประมาณ หากค่าประมาณที่ไม่มีความสำคัญทางสถิติ แสดงว่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานมีขนาดใหญ่และโมเดลการวิจัยอาจจะยังไม่ดีพอ สหสัมพันธ์ระหว่างค่าประมาณมีค่าสูงมาก แสดงว่าโมเดลการวิจัยยังเป็นโมเดลที่ไม่ดีพอ หากค่าประมาณที่ได้มีความสำคัญ แสดงว่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานมีขนาดเล็ก สหสัมพันธ์ระหว่างค่าประมาณมีค่าไม่สูง แสดงว่าโมเดลการวิจัยที่ดีพอ

2. สหสัมพันธ์พหุคูณ และสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (Multiple Correlation and Coefficients of Determination) เป็นค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ และสัมประสิทธิ์การพยากรณ์สำหรับตัวแปรสังเกตได้แยกทีละตัว และรวมทุกตัว รวมทั้งสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ของสมการโครงสร้างด้วย ควรมีค่าสูงสุดไม่เกิน 1.00 และค่าสูงแสดงว่าโมเดลมีความตรง

3. ค่าสถิติวัดระดับความสอดคล้อง (Goodness of Fit Measures) คือ สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบความตรงของโมเดลเป็นภาพรวมทั้งโมเดล มีดังนี้

3.1 ค่าสถิติไค-สแควร์ (Chi-Square Statistics) เป็นค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานทางสถิติ หากค่าไค-สแควร์ที่ได้จากการทดสอบมีค่าเป็นศูนย์ แสดงว่าฟังก์ชันมีความกลมกลืน หากค่าไค-สแควร์ ที่ได้จากการทดสอบมีค่าต่ำหรือยังมีค่าเข้าใกล้ศูนย์มากเท่าไร หรือค่าใกล้เคียงกับจำนวนองศาอิสระ (Degree of Freedom: df) แสดงว่าโมเดลทางทฤษฎีมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542)

3.2 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (Goodness of Fit Index: GFI) ในการวัดค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน โดยใช้เกณฑ์ว่าหากค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน มีค่ามากกว่า 0.90 แสดงว่าโมเดลทางทฤษฎีมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

3.3 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted Goodness of Fit Index: AGFI) เมื่อผู้วิจัยนำค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนมาปรับแก้ โดยกำหนดให้ขนาดขององศาอิสระรวมจำนวนตัวแปร และขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้เกณฑ์ว่าหากค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว

มีค่ามากกว่า .90 แสดงว่าโมเดลทางทฤษฎีมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

3.4 ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (Comparative Fit Index: CFI) โดยใช้เกณฑ์ว่าหากค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ มีค่าเท่ากับ 1.00 แสดงว่าโมเดลทางทฤษฎีมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

3.5 ดัชนีรากของกำลังสองเฉลี่ยของเศษที่เหลือ (Root Mean Squared Residuals: RMR) (Bollen, 1989) เป็นค่าดัชนีที่ใช้เปรียบเทียบระดับความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ของโมเดลสองโมเดล เฉพาะกรณีที่เป็นการเปรียบเทียบโดยใช้ข้อมูลชุดเดียวกัน ดัชนีรากของกำลังสองเฉลี่ยของเศษที่เหลือ แสดงถึงขนาดของส่วนที่เหลือโดยเฉลี่ยจากการเปรียบเทียบระดับความกลมกลืนของโมเดลสองโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และจะใช้ได้ดีต่อเมื่อตัวแปรภายนอก และตัวแปรสังเกตได้เป็นตัวแปรมาตรฐาน เป็นค่าที่ใช้แสดงความคลาดเคลื่อนของโมเดล โดยใช้เกณฑ์ว่าหากค่าดัชนีรากของกำลังสองเฉลี่ยของเศษที่เหลือ มีค่าต่ำกว่า 0.08 แสดงว่าโมเดลทางทฤษฎีมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

3.6 ดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของค่าความคลาดเคลื่อนโดยประมาณ (Root Mean Square Error of Approximation: RMSEA) เป็นค่าที่แสดงถึงความไม่สอดคล้องของตัวแบบที่สร้างขึ้นกับเมตริกซ์ความแปรปรวนร่วมของประชากร โดยใช้เกณฑ์ว่าหากค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของค่าความคลาดเคลื่อนโดยประมาณ มีค่าต่ำกว่า 0.06 แสดงว่าโมเดลทางทฤษฎีมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

4 การวิเคราะห์เศษเหลือ หรือ ความคลาดเคลื่อน (Analysis of Residuals) ในการตรวจสอบความตรงของโมเดลลิสเรล โดยใช้การวิเคราะห์เศษเหลือควบคู่กันไปกับดัชนีตัวอื่น ๆ มีดังนี้

4.1 เมตริกซ์ความคลาดเคลื่อนในการเปรียบเทียบความกลมกลืน (Fitted Residuals Matrix) เป็นเมตริกซ์ที่เป็นผลต่างของเมตริกซ์ S และเมตริกซ์ Sigma ประกอบด้วย ค่าความคลาดเคลื่อนทั้งในรูปคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐาน โดยค่าความคลาดเคลื่อนในรูปคะแนนมาตรฐาน มีค่าต่ำกว่า 2.00 แสดงว่าโมเดลทางทฤษฎีมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

4.2 การตรวจสอบคิวพล็อต (Q - Plot) เป็นกราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าความคลาดเคลื่อนกับค่าควอนไทล์ปกติ (Normal Quantiles) โดยพิจารณาจากเส้นกราฟ หากเส้นกราฟมีความชันมากกว่าทแยงมุมซึ่งเป็นเกณฑ์ในการเปรียบเทียบ แสดงว่าโมเดลทางทฤษฎีมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

5. ดัชนีปรับโมเดล (Model Modification Indices: MI) เป็นดัชนีที่มีประโยชน์มากในการปรับโมเดล ดัชนีปรับโมเดลเป็นค่าสถิติเฉพาะสำหรับพารามิเตอร์แต่ละตัวมีค่าเท่ากับค่าสถิติ

ไค-สแควร์ ที่จะลดลงเมื่อกำหนดให้พารามิเตอร์ตัวนั้นเป็นพารามิเตอร์อิสระหรือมีการผ่อนคลายข้อกำหนดเงื่อนไขบังคับของพารามิเตอร์นั้น ๆ ช่วยในการปรับโมเดลให้ดีขึ้น

6. ทดสอบโมเดลความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้คุณภาพบริการ และความพึงพอใจลูกค้าอุตสาหกรรมบริการด้านสุขภาพของผู้รับบริการ 2 กลุ่ม ผู้รับบริการที่เป็นชาวไทยและผู้รับบริการที่เป็นชาวต่างประเทศที่ใช้บริการในโรงพยาบาลเอกชนในเขตจังหวัดชลบุรี เป็นการทดสอบสมมติฐานทางสถิติว่า โมเดลอิสระมีเมทริกซ์พารามิเตอร์ไม่แปรเปลี่ยนระหว่างกลุ่มประชากร โดยพิจารณาจากค่าไค-สแควร์ที่ใช้ทดสอบความกลมกลืนซึ่งเป็นค่าสถิติทดสอบในภาพรวมทุกกลุ่ม คือ ค่าไค-สแควร์รวม (Overall Chi - Square) หากค่าไค-สแควร์รวมมีค่าต่ำกว่าค่าวิกฤตอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าโมเดลอิสระในภาพรวมของกลุ่มประชากรทุกกลุ่มไม่สอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และให้ใช้ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน ค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของค่าความคลาดเคลื่อนโดยประมาณ ค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของเศษที่เหลือ และดัชนี Critical N มาพิจารณาร่วมด้วย ดังตารางที่ 3-6

ตารางที่ 3-6 แสดงเกณฑ์การตรวจสอบความกลมกลืนของโมเดล

ดัชนีที่ใช้ตรวจสอบความกลมกลืนของโมเดล	เกณฑ์
Absolute Fit Index	
P-Value	$p > 0.050$
Relative χ^2 (χ^2 / df)	< 3.000
Goodness of Fit Index (GFI)	> 0.900
Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI)	> 0.900
Root Mean Squared Residuals (RMR)	< 0.050
Standardized Root Mean Squared Residual (SRMR)	< 0.050
Root Mean Squared Error of Approximation (RMSEA)	< 0.050
P-Value for Test of Close Fit	> 0.050